

MIRJAM VAN 'T VELD,
NIEUWE LHV-VOORZITTER:

'Je moet geen geduld uitstralen, maar het wel hebben'

Sinds 1 juli 2021 is ze de nieuwe voorzitter van de LHV. Tot dat moment was ze bestuursvoorzitter van Ziekenhuis Gelderse Vallei. Eerder in haar loopbaan was ze onder meer burgemeester van Maarssen en Amstelveen. Mirjam van 't Veld (1970) staat klaar voor een nieuwe missie.

TEKST: CORIEN LAMBREGTSE / FOTOGRAFIE: ROB TER BEKKE

**'Ik hou
ervan om
mensen *the
bigger picture*
te laten
zien'**

Van de ziekenhuiswereld naar de huisartsenzorg. Een grote stap?

'Ik ben mijn loopbaan begonnen als verpleegkundige en heb in mijn werk als burgemeester altijd veel met huisartsen contact gehad. Soms denken mensen dat ik mijn carrièrepad bewust heb uitgestippeld, maar dat is totaal niet zo. Ik zie wel wat er op mijn pad komt en of het er de tijd voor is. Als ik iets doe, doe ik dat omdat ik erin geloof en er volledig voor ga. Het voorzitterschap van de LHV sprak me direct aan. Ik denk dat mijn bestuurlijke ervaring en mijn ervaring als ziekenhuisbestuurder in deze functie allemaal samenkomen.'

Wat is uw beeld van de huisartsenzorg? Hoe staat die er op dit moment voor?

'Huisartsen hebben een spilfunctie in de zorg en moeten die ook houden. Tegelijkertijd staat het vak enorm onder druk door allerlei ontwikkelingen in de maatschappij en in de zorg. Ieder-

een lijkt het normaal vinden dat de huisarts er is en allerlei taken op zich neemt, ook als anderen steken laten vallen, maar dat is dus niet vanzelfsprekend. Ook huisartsen lopen tegen hun grenzen aan.'

Wat is het eerste dat u als voorzitter gaat doen?

'Eerst maar eens goed luisteren. Horen wat er speelt en leeft onder huisartsen in het land. Wat ze nodig hebben om hun vak goed uit te kunnen oefenen. Dat kan voor een huisarts aan het begin van haar loopbaan iets anders zijn dan voor een huisarts die al langer werkt. En het hangt ook af van de patiëntenpopulatie of de regio waar een huisarts werkt. Hoe verschillend huisartsen ook zijn, er is een gemeenschappelijk belang. Huisartsen hebben elkaar nodig en staan sterker als ze naar buiten één geluid laten horen. Samenwerking wordt sowieso steeds belangrijker. Samenwerking tussen huisartsen, maar ook met ziekenhuizen, specialisten, andere zorgverle-

ners, de VVT-sector en gemeenten. We moeten de transitie maken naar zinnige, zuinige zorg: de juiste zorg op de juiste plek. Dat lukt alleen als we over domeingrenzen heen de samenwerking zoeken en ook veel meer gaan inzetten op preventie. Daarin hebben huisartsen een eigen rol.'

Wat typeert u in uw aanpak?

'Ik probeer altijd andersdenkende mensen aan tafel te krijgen, om alle perspectieven in beeld te hebben. Dat draagt bij aan goede beslissingen. Voor mij is het belangrijk om een brede blik te hebben, dat helpt mij om kritisch naar de eigen organisatie en mijn eigen rol te blijven kijken. Naast mijn werk bij de LHV, zit ik onder meer in de raad van toezicht van Jantje Beton, het Nederlands Veteraneninstituut en Omroep WNL. Ik heb dus een brede interesse.'

De sollicitatiecommissie presenteerde u als verbinder, netwerker en inspirator.

Klopt dat?

Lachend: 'Het is altijd makkelijker als anderen dat over je zeggen. Ik weet wel dat ik van mensen en van samenwerken houd en dat ik de dingen die ik doe met passie en ambitie wil kunnen doen. Ik vind het heel leuk om mensen te vertegenwoordigen en hun belangen te behartigen. Ik vind dat we het er samen over moeten hebben of we de goede dingen doen en hoe we die dingen nog beter kunnen doen. Daarin probeer ik altijd wel het verschil te maken. Dat wil ik dus ook heel graag voor de huisartsen in Nederland gaan doen.'

Bent u meer van de ambitie of meer van het geduld?

'Als bestuurder moet je op het eerste oog geen geduld uitstralen, maar je moet het natuurlijk wel hebben. Besturen is ambitie tonen én geduld oefenen. Vergelijk het met de Proce-sie van Echternach: drie stappen vooruit, twee stappen achteruit. Je moet in contact blijven en zorgen dat

iedereen meekomt. Dat betekent ook: zo nodig de plannen bijstellen. Het is onmogelijk om iedereen tevreden te stellen, maar je moet als bestuurder gemaakte keuzes wel aan iedereen kunnen uitleggen. Ik hou ervan om mensen *the bigger picture* te laten zien.'

Voor huisartsen is het vaak een hele opgave om de goede balans te vinden tussen werk en privé. Hoe doet u dat?

'Mijn werk is mijn passie. Daar steek ik heel veel energie in. Mijn man en ik hebben helaas geen kinderen gekregen, juist daarom wil en kan ik op andere manieren zinvol invulling geven aan mijn leven. Dat is ook waarom ik de dingen die ik doe met volle overgave wil kunnen doen. Daarnaast zijn er twee dingen die ik heel belangrijk vind: lezen en goede gesprekken. Het komt er niet altijd van, maar er ligt altijd een stapel boeken klaar. En wat goede gesprek-

ken betreft, mijn man en vriendinnen begrijpen best dat ik mijn bestuurlijke verantwoordelijkheden en druktes heb, maar ze zeg-

gen ook wanneer het belangrijk is om tijd samen te hebben. Quality time dus.

Harald en ik wonen sinds een paar jaar in een huis aan de bosrand. In coronatijd besepte ik nog meer hoe heerlijk het is om zo dicht bij de natuur te leven. Het werk is er altijd, ik werkte het afgelopen jaar heel veel vanuit huis. Maar als ik me wil ontspannen, loop ik zo de tuin of het bos in. Mijn man heeft ook een drukke baan, maar toen we dit huis kregen, vond hij het tijd voor een paar beesten. Nu hebben we katten, kippen, twee geiten, twee schapen en sinds dit voorjaar ook een lammetje. Dat is enorm genieten. Ik was een stadsmeisje, maar ben meer en meer een buitenmens aan het worden.' ¶